

تأثیر دستورالعمل‌های مختلف کانون توجه بر یادگیری مهارت پرتاب از بالای شانه در دانشآموزان کم‌توان ذهنی آموزش‌پذیر

*رسول عابدان‌زاده^۱، سیدکاووس صالحی^۲، کبری جوادیان^۳

۱. استادیار، گروه رفتار حرکتی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

۲. دکترای رفتار حرکتی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

۳. کارشناسی ارشد، گروه رفتار حرکتی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

(تاریخ وصول: ۹۷/۰۴/۲۴ – تاریخ پذیرش: ۹۷/۰۶/۰۷)

The Effect of Different Focus of Attention Instructions on learning of over hand throw in Educable Mentally Retarded Students

^{*}Rasool Abedanzadeh¹, Seyed Kavos Salehi², Kobra Javadian³

1. Assistant Professor, Department of Motor Behavior, Sport Sciences Faculty, Shahid Chamran University of Ahvaz, Ahvaz, Iran.

2. Ph.D in Motor Behavior, Sport Sciences Faculty, Tehran University, Tehran, Iran.

3. M.A. in Motor Behavior, Sport Sciences Faculty, Shahid Chamran University of Ahvaz, Ahvaz, Iran.

(Received: Jul. 15, 2018 - Accepted: Aug. 29, 2018)

چکیده

Abstract

Introduction: The purpose of this study was to investigate the effect of different internal and external focus of attention instructions on learning of over hand throw in educable mentally retarded students. **Method:** In this semi-experimental study, 12 boys and 6 girls from 12 to 14 years of age based on the IQ of 50 to 75 were randomly selected and according to the scores obtained in the pretest, were matched equally in the three groups including internal attention, near external attention and far external attention. Participants in the acquisition stage, in each group performed 4 blocks of 8 trials of throws with preferred hand. There was a 5 minutes resting between them. All three groups performed throws at a distance of 2 meters during the training stages. After the last training session, 10 throws were performed as a post-test and retention and transfer tests were performed 24 hours afterward, each of them included 10 throwing but transfer test was done for all three groups at a distance of 3 meters. **Findings:** Results showed that all three training groups had a progression from pre-test to transfer test and showed a significant difference ($P \leq 0.05$). Also the results showed far external attention group led to better learning, and then, the near external attention and internal attention groups, respectively performed better. **Conclusion:** In general, based on the research findings, the external attention group had a more stable learning and this confirms the constrained action hypothesis of Woolf et al (2001) in mentally retarded children.

Keywords: internal attention, near external attention, far external attention, over hand throw, mental subtlety.

مقدمه: هدف از پژوهش حاضر، بررسی دستورالعمل‌های مختلف کانون توجه درونی و توجه بیرونی دور و نزدیک بر یادگیری مهارت پرتاب از بالای شانه در دانشآموزان کم‌توان ذهنی آموزش‌پذیر بود. روش: در این پژوهش نیمه‌تجربی، ۱۲ پسر و ۶ دختر با میانگین سنی (13.0 ± 0.8 سال) ساله کم‌توان ذهنی بر اساس ضریب هوشی ۵۰ تا ۷۵ به صورت تصادفی انتخاب و بر اساس امتیازهای بدست آمده در پیش‌آزمون در سه گروه توجه درونی، توجه بیرونی نزدیک و توجه بیرونی دور به طور همسان قرار گرفتند. شرکت‌کنندگان در مرحله اکتساب به شیوه تمرینی مشخص هر گروه در ۴ بلوک ۸ کوششی با دست برتر پرتاب‌ها را انجام دادند. بین بلوک‌های تمرینی ۵ دقیقه استراحت وجود داشت. هر سه گروه از فاصله ۲ متری مراحل تمرین و یادداشت را انجام دادند. بعد از آخرین جلسه تمرین، ۱۰ پرتاب به عنوان پس‌آزمون انجام شد و آزمون یادداشت و انتقال، ۲۴ ساعت بعد با ۱۰ پرتاب انجام شد. آزمون انتقال برای هر سه گروه از فاصله ۳ متری انجام گرفت. یافته‌ها: نتایج نشان داد هر سه گروه تمرینی از پس‌آزمون تا انتقال پیشرفت داشتند و در مرحله پس‌آزمون، اکتساب و یادداشت معنی‌داری نشان دادند ($P \leq 0.05$). گروه توجه بیرونی دور به طور معناداری عملکرد بهتری نسبت به دیگر گروه‌های آزمایشی داشت و سپس به ترتیب گروه توجه بیرونی نزدیک و درونی بهتر عمل کردند. **نتیجه‌گیری:** براساس یافته‌های پژوهش، گروه توجه بیرونی قادر به یادگیری پایدارتری بودند که تأییدی بر فرضیه عمل محدوده شده ول夫 و همکاران (۲۰۰۱) در کودکان کم‌توان ذهنی است.

واژگان کلیدی: توجه درونی، توجه بیرونی دور، توجه بیرونی نزدیک، پرتاب از بالای شانه، کم‌توان ذهنی.

Email: r.abedanzadeh@scu.ac.ir

* نویسنده مسئول: رسول عابدان‌زاده

برنامه، کنترل توجه و تداوم در کار است. اینها برای تطبیق رفتار و عملکرد مناسب ضروری‌اند، بنابراین پیش‌شرط موفقیت در زندگی محسوب می‌شوند (جردو و روسلیلی^۸، ۲۰۰۷).

کانون توجه یکی از عوامل مؤثر بر اجرا و یادگیری مهارت‌های حرکتی است (ولف، ۲۰۱۳). کانون توجه با هدایت توجه بر جنبه‌ها یا نشانه‌های خاص در موقعیت اجرا و نگه داشتن نیازهای توجه در محدوده ظرفیت، اجرا را بهتر می‌نماید (اندرسون^۹، ۱۹۹۸). بنابراین توجه، یکی از اجزای مهم و اساسی آموزش مهارت‌های است که مدرسان و مربیان رشته‌های مختلف ورزشی و مراکز توانبخشی می‌بایست آن را بیشتر مد نظر قرار دهند و با ارائه آموزش‌ها و بازخورد صحیح، توجه فرآگیران را به آن دسته از علائمی معطوف کنند که منجر به اجرا و یادگیری بهتر و سریعتری می‌شوند. در یادگیری فعالیت‌های حرکتی کانون توجه از بعد جهت به دو قسمت توجه درونی و توجه بیرونی تقسیم می‌شود. دستورالعمل‌های توجه بیرونی، توجه فرد را به اثراتی که حرکات بر محیط دارند و دستورالعمل‌های توجه درونی، توجه فرد را به حرکات بدن معطوف می‌سازند (ولف، ۲۰۱۳).

در سال‌های اخیر مطالعات زیادی نشان داده‌اند که کانون توجه اجرا کننده نقش مهمی در اجرا و یادگیری حرکتی دارد. محققان و مربیان عقیده دارند که کانون توجه فرد می‌تواند تأثیر تقریباً

مقدمه

طبق تعریف انجمان کم‌توانی ذهنی^۱ و رشدی امریکا، کم‌توانی ذهنی یک ناتوانی است که با محدودیت‌های قابل ملاحظه‌ای در کارکردهای ذهنی و رفتارهای انطباقی مشخص می‌شود و خود را در مهارت‌های مفهومی، اجتماعی و مهارت‌های انطباقی عملکردی نشان می‌دهد (زارتسکی، ریکتر و اینزبرگ^۲، ۲۰۰۵) همچنین کم‌توانی ذهنی اغلب نقص ذهنی، عقب ماندگی ذهنی یا ناتوانی در یادگیری تعریف می‌شود (مکسول^۳، ۲۰۰۲) از جمله علل بروز این بیماری می‌توان به اختلالات ژنتیکی - مادرزادی یا اختلالات کروموزومی، اختلال خون رسانی جفت به جنین، اختلالات متابولیکی یا غددی اشاره کرد (فری و چوو^۴، ۲۰۰۶؛ وستندورپ، هوون، هرتمن، ویسچر^۵، ۲۰۱۱). به نظر می‌رسد تأخیر اجرای حرکتی در این افراد مربوط به آسیب‌های کارکردی ذهنی آنها باشد. بر اساس نظر دیاموند در صورت آسیب دیدن رشد شناختی، رشد حرکتی نیز تحت تأثیر قرار می‌گیرد (دیاموند^۶، ۲۰۱۰). هارتمن و هونفیل وی^۷ (۲۰۰۰) بیان کردند اختلال مهارت‌های حرکتی با کارکرد اجرایی افراد کم‌توان ذهنی در ارتباط است. کارکرد اجرایی شامل شکل‌گیری اهداف، اجرای

1. Intellectual and Developmental Disabilities

2. Zaretsky, Richter & Eisenberg

3. Maxwell

4. Frey & Chow

5. Westendorp, Houwen, Hartman & Visscher,

6. Diamond

7. Hartman,J., Hunfalvay,

8. Jurado & Rosselli

9. Andersson

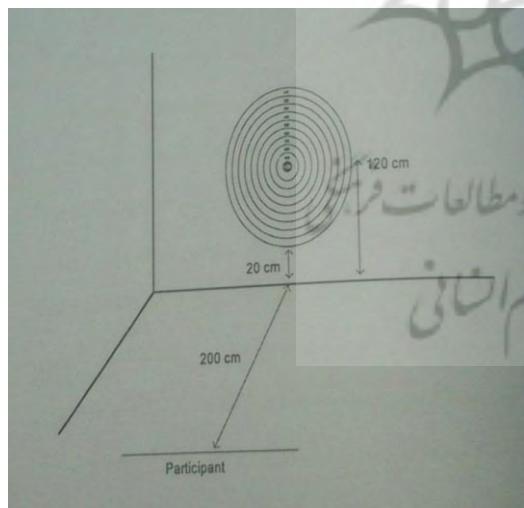
کانینگ^۴ (۲۰۰۵) بر روی بیماران پارکینسون و تسه^۵ (۲۰۱۷) بر روی کودکان مبتلا به اختلال اتیسم نشان دادند تمرکز توجه درونی را مفیدتر دانستند. زنگی‌آبادی، شرکاء و صابری کاخکی (۱۳۹۱) در بهبود تعادل در بیماران پارکینسون تفاوتی بین توجه بیرونی و درونی پیدا نکردند. با توجه به اینکه هر مهارت می‌تواند بیشتر از یک اثر بر محیط داشته باشد و هر کدام از این اثرات در فاصله‌های متفاوتی از فرد قرار دارند، و توجه به هریک می‌تواند اثر متفاوتی بر اجرای مهارت حرکتی داشته باشد. این موضوع از آن جهت با اهمیت است که هنگام اجرای مهارت حرکتی توجه فرد را به کدام بخش از تکلیف (نتیجه حرکت) جلب کنیم. آیا توجه به کدام بخش نتیجه بهتری را در بر دارد؟ بنابراین، برای رسیدن به وحدت نظر کلی و اینکه تاکنون پژوهشی مبنی بر بررسی دستواعمل‌های مختلف کانون توجه به ویژه توجه بیرونی دور و نزدیک و توجه درونی در مهارت پرتابی در دانش‌آموزان دختر و پسر کم‌توان ذهنی صورت نگرفته است. بنابراین محقق در این پژوهش به دنبال این پرسش است که آیا دستواعمل‌های کانون توجه بیرونی دور و نزدیک و توجه درونی در پرتاب از بالای شانه در دانش‌آموزان کم‌توان ذهنی مؤثر است؟ و به عبارت دیگر کدام دستواعمل منجر به یادگیری بهتری در این کودکان می‌شود؟ علاوه بر سوالات مطرح شده در فوق، نتایج پژوهش حاضر می‌تواند

فوری بر اجرا داشته باشد، بدین معنی که روایی، همسانی، دقیق و کیفیت اجرای مهارت و مهمتر از این‌ها، نتیجه حرکت فرد، به مقدار زیادی به کانون توجه اجرا کننده در حین اجرای مهارت بستگی دارد که برخاسته از دستواعمل‌ها و بازخورددهایی است که به فرد داده می‌شود (Wolf، ۲۰۰۷). صائمی، پورتر، وولف و قطبی ورزنه (۲۰۱۳) در پژوهشی بر روی کودکان دارای اختلال نقص توجه نشان دادند که گروه توجه بیرونی دقیق بالاتری داشتند. در پژوهشی دیگر که چیویاکوفسکی، وولف و اویلا^۶ (۲۰۱۳) انجام دادند نتایج نشان داد که گروه توجه بیرونی یادگیری مؤثرتری را نسبت به گروه توجه درونی در پرتاب داشته‌اند. لطفی، دهقانی‌زاده و سادات‌حسینی (۱۳۹۴) در پژوهشی نشان دادند که کودکان کم‌توان ذهنی در پرتاب دارت در شرایط تمرکز توجه بیرونی قادر به یادداشت و انتقال مهارت به شرایط جدید بودند. در بسیاری از تحقیقات دیگر به اثر کانون توجه بیرونی بر اجرا و یادگیری اشاره شده است (شهریاری، بازوند و شتاب بوشهری، ۱۳۹۵ در تعادل بر افراد کودکان کم‌توان ذهنی؛ شفیع‌زاده، پلت و محمدی ۲۰۱۲) در افراد مبتلا به ام اس؛ استارمبرگ، مرکوض، هنیگان و اسنودگرس^۷، ۲۰۱۳ در افراد دارای اختلال اسکلتی- عضلانی، نادزالان، لی^۸ و محمد (۲۰۱۵). از طرفی در پژوهشی دیگر که

4. Canning
5. Tse

1. Chiviacowsky, Wulf & Ávila
2. Sturmberg, Marquez, Heneghan & Snodgrass,
3. Nadzalan, Lee, Jafry

(۱۰۰ گرمی) با دست برتر در یک هدف عمودی، مشابه تکلیفی که چیویاکوفسکی و همکاران در سال ۲۰۱۳ از آن استفاده کرده بودند. مرکز هدف ۱۲۰ سانتیمتر بالاتر از کف زمین و دارای شعاع ۱۰ سانتیمتری است. دوایر متحدم‌المرکز با شعاع ۱۰، ۲۰، ۳۰، ۹۰ و ۱۰۰ سانتیمتر به ترتیب، در اطراف هدف به عنوان مناطقی برای ارزیابی دقیق پرتاپ به کار گرفته شد. اگر کیسه شنی به هدف برخورد می‌کرد ۱۰۰ امتیاز داده می‌شد اگر آن به یکی از مناطق دیگر برخورد می‌کرد به ترتیب امتیاز ۹۰، ۸۰، ۷۰، ۱۰ ثبت می‌شد و چنانچه پرتاپ خارج از دوایر بود نمره‌ی ثبت می‌گردید. شرکت کنندگان کیسه شنی را از فاصله ۲ متری در طول مرحله تمرین و آزمون یادداشی و از فاصله ۳ متری در آزمون انتقال به سمت هدف پرتاپ می‌کردند. (شکل ۱).

شکل ۱. آزمون دقیق پرتاپ از بالای شانه

بعد از انتخاب شرکت کنندگان که اختلال آنها توسط پژوهشک و مدرسه تأیید شده بود و هیچ یک تجربه قبلی در پرتاپ کیسه شنی نداشتند در

راهنمای معلمان و مریبان در مراکز توانبخشی و مدارس استثنایی برای افزایش یادگیری مهارت‌های ورزشی از طریق مد نظر قرار دادن دستورالعمل‌های توجیهی باشد.

روش

پژوهش حاضر از نوع مطالعات نیمه تجربی با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون بود. جامعه آماری این پژوهش را تمامی دانش آموزان مددۀ استثنایی شهرستان دره شهر تشکیل دادند. ابتدا همانگی لازم با اداره حراست آموزش و پرورش و با مدیر مدرسه مربوطه به عمل آمده و سپس با بررسی پرونده‌های دانش آموزان، از بین آنها ۱۸ دانش آموز (۱۲ پسر و ۶ دختر) کم‌توان ذهنی آموزش‌پذیر با بهره‌هوسی ۵۰-۷۵ در مقطع دبستان و مشغول به تحصیل در سال ۱۳۹۶ با میانگین سنی 145 ± 7 سال، میانگین قد 167 ± 7 سانتی‌متر و میانگین وزن 50 ± 7 کیلوگرم از طریق روش نمونه‌گیری هدفمند به عنوان شرکت کننده انتخاب شدند. معیارهای ورود به پژوهش علاوه بر رضایت کامل شرکت کنندگان شامل نداشتن مشکل جسمی و عدم بیش فعالی، عدم اختلال بینایی و شنوایی و عدم سابقه جراحی مغز بود. همچنین کم‌توانی ذهنی آنان ناشی از علائم کلینیکی مانند هیدروسفالی، میکروسفالی و ماکروسفالی نبود. سپس آنها بر اساس سن، جنسیت و امتیازهای پیش‌آزمون در سه گروه همگن سازماندهی شدند.

تكلیف مورد نظر، آزمون دقیق پرتاپ از بالای شانه بود این آزمون شامل پرتاپ کیسه شنی

از فاصله ۳ متری انجام گرفت. در مرحله یاددازی و انتقال هیچ گونه دستورالعمل آموزشی داده نشد و کلیه مراحل در بازه زمانی صبح انجام گرفت. برای توصیف داده‌ها از شاخص‌های مرکزی شامل میانگین و انحراف استاندارد استفاده شد. آزمون شاپیرو-ویلک برای بررسی توزیع نرمال داده‌های اندازه‌گیری شده به کار رفت. برای بررسی همگن بودن واریانس‌ها از آزمون لون (آزمون برابری واریانس‌ها) در متغیر وابسته استفاده شد. همچنین از آمار استنباطی آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌های تکراری برای عملکرد گروه‌های آزمایشی طی جلسات تمرین و همچنین در مراحل پیش آزمون، پس آزمون یاددازی و انتقال از آزمون تحلیل واریانس یکراهه به صورت جداگانه استفاده شد. همچنین از آزمون تعقیبی در سطح اطمینان ۹۵ درصد برای شناسایی و تعیین محل اختلاف‌های گروه‌ها استفاده شد. از نرم افزار اکسل نسخه ۲۰۱۶ برای رسم نمودارها استفاده شد، سطح معنی‌داری $P \leq 0.05$ در نظر گرفته شده و تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۲ انجام شدند.

یافته‌ها

در جدول ۱ میانگین و انحراف معیار امتیازات دستورالعمل‌های کانون توجه بر اجرای دقت پرتاب از بالای شانه هر یک از گروه‌های تحقیق در پیش آزمون، اکتساب، پس آزمون، یاددازی و انتقال نشان داده شده است.

ابتداً کار تکلیف برای شرکت‌کنندگان توضیح داده شد. قبل از شروع مرحله تمرین، آزمونگر اساس حرکت پرتاب از بالای شانه را به هر شرکت‌کننده توضیح و نشان داد. پیش‌آزمون که شامل ۱۰ کوشش بود و در آن هیچ نوع بازخورد یا دستورالعمل توجیهی ارائه نمی‌شد، یک روز قبل از مرحله اکتساب گرفته شد. سپس شرکت‌کنندگان بر اساس سن و جنس به طور همگن در گروه‌های توجه درونی، توجه بیرونی نزدیک و بیرونی دور قرار گرفتند. پس از دستورالعمل‌های کلی از شرکت‌کنندگان گروه توجه درونی خواسته شد تا توجهشان را روی حرکت دست پرتایشان متتمرکز کنند و از شرکت‌کنندگان گروه توجه بیرونی نزدیک خواسته شد تا توجهشان را روی حرکت کیسه شنی و شرکت‌کنندگان گروه بیرونی دور توجهشان را روی هدف متتمرکز کنند. آزمونگر مطمئن شد که شرکت‌کنندگان دستورالعمل‌ها را فهمیدند.

شرکت‌کنندگان در مرحله اکتساب به شیوه تمرینی تعیین شده برای هر گروه، طی یک جلسه با ۴ بلوک ۸ کوششی توسط دست برتر، پرتاب‌ها را انجام دادند (در مجموع ۳۲ پرتاب). بین بلوک‌های تمرینی ۵ دقیقه استراحت وجود داشت و در طول تمرین بعد از هر سه پرتاب نوع تممرکز یادآوری می‌شد. هر سه گروه از فاصله ۲ متر در طول تمرین و یاددازی پرتاب‌ها را انجام دادند. آزمون یاددازی و انتقال پس از ۲۴ ساعت بعد از آخرین جلسه تمرین که هر کدام شامل ۱۰ پرتاب بود انجام گرفت و آزمون انتقال برای هر سه گروه

جدول ۱. میانگین و انحراف استاندارد گروه‌های آزمایشی در مراحل اکتساب

	میانگین ± انحراف استاندارد		شاخص‌های توصیفی
گروه توجه بیرونی دور	گروه توجه بیرونی نزدیک	گروه توجه درونی	گروه‌ها مراحل آزمون
۵۳۱/۶±۸۶/۱	۵۶۰/۰±۲۸/۲	۴۵۰/۰±۱۰۵/۴	پیش آزمون
۵۰۵/۰±۹۶/۹	۵۰۰/۰±۴۴/۲	۴۵۰/۰±۷۶/۶	اکتساب ۱
۵۴۰/۰±۹۵/۰	۴۸۵/۰±۴۴/۶	۴۷۱/۶±۱۰۴/۱	اکتساب ۲
۵۵۳/۳±۸۴/۷	۵۰۱/۶۶±۵۸/۴	۴۹۵/۰±۷۵/۰	اکتساب ۳
۵۹۳/۳±۵۶/۴	۵۴۰/۰±۶۲/۹	۵۳۸/۳±۹۲/۸	اکتساب ۴
۶۳۱/۶±۶۰/۹	۵۷۸/۳±۶۰/۳	۵۴۳/۳±۹۳/۸	پس آزمون
۷۱۸/۳±۷۳/۶	۶۰۰/۰±۷۵/۶	۶۰۰/۰±۷۰/۶	یاددازی
۵۷۸/۳±۹۳/۶	۵۵۰/۰±۶۰/۳	۵۴۳/۳±۶۰/۵	انتقال

ترتیب گروه‌های توجه بیرونی نزدیک و گروه توجه درونی عملکرد بهتری داشته‌اند. جهت مقایسه اثرهای اصلی نوع آزمون و تعامل آن با گروه از آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌های مکرر استفاده شد که نتایج در جدول ۲ آورده شده است.

همان‌طور که در جدول شماره ۱ مشاهده می‌شود دستورالعمل‌های کانون توجه درونی و بیرونی (دور و نزدیک) باعث پیشرفت اجرای شرکت کنندگان از مرحله پیش آزمون تا مرحله انتقال شده است. در مراحل اکتساب، پس آزمون، یاددازی و انتقال گروه توجه بیرونی دور عملکرد بهتری نسبت به گروه‌های دیگر داشته است و سپس به

جدول ۲. نتایج تحلیل واریانس بین گروهی با اندازه‌های تکراری برای عملکرد گروه‌های آزمایشی طی جلسات تمرین

سطح معناداری	F	میانگین مجازورات	درجه آزادی	مجموع مجازورات	منبع تغییرات
۰/۰	۱۴/۷	۱۷۶۶۲/۹	۲	۵۲۹۸۸/۸	جلسه
۰/۴	۰/۹۲	۱۱۰۶/۰	۶	۶۶۳۶/۱	جلسه × گروه
		۱۱۹۹/۴	۴۵	۵۳۹۷۵/۰	خطا

وجود دارد که گروه توجه بیرونی دور نسبت به گروه‌های توجه بیرونی نزدیک و درونی به‌طور معناداری عملکرد بهتری داشتند.

همان‌طور که در جدول شماره ۲ مشاهده می‌شود اثر اصلی جلسات تمرین معنادار است. نتایج آزمون تعقیبی نشان داد که بین هر سه گروه آزمایشی در مرحله اکتساب تفاوت معناداری

است که بین گروه‌ها در مراحل پس‌آزمون و یادداشتی تفاوت معناداری وجود دارد.

در جدول ۳ نتایج آزمون آنوا در هر یک از مراحل آزمایشی آورده شده است که نتایج حاکی از آن

جدول ۳. نتایج تحلیل واریانس یک راهه در مقایسه گروه‌های آزمایشی در مراحل آزمون

مرحله	عامل	درجه آزادی	F	سطح معنی‌داری
پیش‌آزمون	بیرونی	۲	۰/۱۹۷	۰/۰۲۶
پس‌آزمون	بیرونی	۲	۳/۸۱۳	۰/۰۴۶
یادداشتی	بیرونی	۲	۱۰/۱۷۶	۰/۰۰۲
انتقال	بیرونی	۲	۰/۵۳۸	۰/۵۹۵

توجه بیرونی دور ($P=0/004$) منجر به یادگیری مهارت پرتاپ از بالای شانه شده است. در آزمون انتقال دستورالعمل‌های مختلف کانون توجه باعث بهبود دقت پرتاپ از بالای شانه شد ولی تفاوت معناداری بین گروه‌های تمرینی وجود نداشت. اما با توجه به مقایسه میانگین امتیازات در جدول شماره ۱ گروه تمرکز توجه بیرونی دور دارای عملکرد بهتری بودند.

بر اساس نتایج بدست آمده در جدول شماره ۱ در مرحله پس‌آزمون و یادداشتی نیز مشاهده می‌شود که گروه توجه بیرونی دور عملکرد بهتری نسبت به گروه‌های دیگر داشته است و پس از این گروه در مرحله پس‌آزمون گروه‌های توجه بیرونی نزدیک و دورنی قرار دارند و در مرحله یادداشتی پس از گروه توجه بیرونی دور، گروه‌های بیرونی نزدیک و درونی بطور یکسان عمل کردند. نتایج آزمون تعقیبی نشان داد که بطور معناداری گروه

شکل ۲. مقایسه تمرکز توجه بیرونی و درونی گروه‌ها در مراحل اکتساب، یادداشتی و انتقال

دردانش‌آموزان دختر و پسر کم‌توان ذهنی آموزش پذیر بود. نکته قابل توجه در پژوهش حاضر این است که در زمینه تأثیر دستورالعمل‌های کانون توجه درونی و بیرونی دور و نزدیک بر یادگیری

بحث و نتیجه‌گیری
هدف از پژوهش حاضر تأثیر دستورالعمل‌های کانون توجه بر یادگیری پرتاپ از بالای شانه

(۲۰۰۱) نیز بیان کردند که توجه بیرونی باعث می‌شود شرکت‌کننده به ظرفیت توجه کمتری برای اجرای تکلیف نیاز داشته باشد و به همین دلیل، به مقدار بیشتری از فرایند کنترل خودکار خود بهره بگیرد. علاوه بر این، مکسول و مسترز^۳ (۲۰۰۲ و ۲۰۰۴) براساس مفاهیم یادگیری حرکتی آشکار و پنهان، تفسیر دیگری از اثر بخشی کانون توجه بیرونی را پیشنهاد کردند. آنها مطابق با فرضیه پردازش آشکار استدلال کردند که در توجه بیرونی، اجرا کننده تنها یک منبع از اطلاعات آنچه نسبت به اجرا کننده بیرونی است را پردازش می‌کند، در حالی که در توجه درونی، ضمن اینکه توجه به اطلاعات درونی معطوف می‌شود، اطلاعات برجسته بیرونی پردازش می‌شود. در نتیجه دستورالعمل کانون توجه درونی، بار بیشتری را بر منابع توجهی یا حافظه کاری اعمال می‌کند. شایان ذکر است که فشار یا بار بیشتر بر حافظه کاری در شرایط کانون توجه درونی با اجرای ضعیفتر همراه است. علاوه بر این، نتایج پژوهش حاضر در مرحله یادداشتی نشان داد که بین دستورالعمل‌های مختلف کانون توجه بر یادداشتی مهارت پرتاب از بالای شانه دانشآموزان دختر و پسر کم توان ذهنی تفاوت معنی‌داری وجود دارد، بطوریکه گروه توجه بیرونی نزدیک و توجه درونی) یادگیری مؤثرتری را از خود نشان دادند. نتایج پژوهش حاضر در مرحله یادداشتی با تحقیق شهریاری، بازوند و

پرتاب از بالای شانه در دانشآموزان کم‌توان ذهنی دختر و پسر احتمالاً پژوهشی انجام نشده است و نیازمند مطالعات بیشتری در این زمینه است. در پژوهش حاضر ، نتایج در مرحله اکتساب و پس‌آزمون نشان داد که شرکت‌کنندگان در هر سه گروه از لحاظ دقت در پرتاب خود پیشرفت داشته‌اند. اما بطور معنی‌داری گروه توجه بیرونی دور عملکرد بهتری نسبت به دو گروه دیگر داشته است که با نتایج پژوهش صائمی، پورتر، وولف و قطبی‌ورزنه (۲۰۱۳) همخوان است آنها در تحقیق خود افزایش یادگیری مهارت حرکتی را با استفاده از دستورالعمل کانون توجه بیرونی نسبت به کانون توجه درونی در کودکان دارای اختلال نقص توجه بررسی کردند که نتایج در مرحله تمرین نشان داد هر دو گروه توجه بیرونی و درونی بطور مداوم در سراسر بلوک‌های تمرینی بهبود یافتند اما گروه توجه بیرونی دقت بالاتری را نسبت به گروه تمرکز درونی بدست آوردند.

همچنین نتایج پژوهش حاضر با یافته‌های چیویاکوفسکی، وولف و اویلا (۲۰۱۳) که از کودکان کم‌توان ذهنی و با یافته‌های زنگی‌آبادی، شرکاء و صابری‌کاخکی (۱۳۹۲) که بر روی بیماران پارکینسونی کار کردند ناهمخوان است. می‌توان علل ناهمخوانی پژوهش‌های مذکور را با پژوهش حاضر به تکلیف و سن و جنسیت شرکت‌کنندگان نسبت داد. همچنین بر اساس نتایج بدست آمده و نظر وولف، مکنونین و شی^۱

دروني و بيرونى پيدا نكردن، ناهمخوان است. مى توان دليل اين عدم تفاوت را به سن، جنسitet، سطح تبحر فرากيران، ماهيت تکليف و افراد شركت كننده در آزمون نسبت داد. همچنين با نتایج پژوهش کانينج (۲۰۰۵) از اين جهت كه کانون توجه درونى را نسبت به کانون توجه بيرونى مفيدتر واقع شد ناهمخوان است. او در تحقيق خود راه رفتن با حمل سيني ليوانها را در بيماران پاركينسون با در نظر داشتن کانونهای توجهی متفاوت مورد بررسی قرار داد و نتيجه گرفت که ممکن است پيشنهاد عمومی که در آن توجه يادگيرندگان را به پيامد حرکتشان معطوف می نماید، در تمام شرایط برای افرادی که بيماري پاركينسون دارند مناسب نباشد. تسه (۲۰۱۷) در تحقيقی به بررسی تمرکز توجه بر يادگيري حرکتی در کودکان مبتلا به اختلال اتیسم پرداخت که نتایج نشان داد گروه تمرکز توجه درونی يادگيري بهتری در پرتاب نسبت به گروه تمرکز توجه بيرونی و گروه کنترل داشتند که با نتایج پژوهش حاضر ناهمخوان است.

در بخش ديگر پژوهش به بررسی عملکرد گروههای تمرینی توجه بيرونی دور و نزدیک و توجه درونی در آزمون انتقال پرداخته شد. در مقایسهای که بين ميانگين امتيازات بدست آمده صورت گرفت، برتری گروه تمرین توجه بيرونی دور را بر گروه توجه بيرونی نزدیک و درونی نشان داد. اين نتایج با تحقیقات چيوياکوفسکي، وولف و اويلا (۲۰۱۳) همخوان است. براساس

شتاب يوشهری (۱۳۹۵) در کودکان کم توان ذهنی، صائمی، پورتر، وولف و قطی ورزنه (۲۰۱۳) در کودکان دارای اختلال نقص توجه، لطفی، دهقانی زاده و سادات حسينی (۱۳۹۴) در پرتاب دارت بر روی کودکان کم توان ذهنی، چيوياکوفسکي، وولف و اويلا (۲۰۱۳) در کودکان ناتوان ذهنی، استارمبرگ، مرکوض، هنيگان و اسنودگرس (۲۰۱۳) در افراد دارای اختلال اسکلتی- عضلانی همخوان است. به طور کلي تحقیقات وولف، هوب و پرینز که از سال ۱۹۹۸ تاکنون انجام گرفته، نشان دهنده اين موضوع بوده است که روشهای آموزشی که بر کانون توجه بيرونی تأکيد دارند و توجه اجراكنندگان را به تأثیرات حرکاتشان سوق می دهد، می توانند فرایند يادگيري را در مقایسه با آموزش هايي که توجه اجراكنندگان را به خود حرکت معطوف می کنند، سرعت بخشد. نادزان، جفری و نوري ايچوان (۲۰۱۵) در تحقيقی به بررسی تاثير تمرکز توجه بر عملکرد تمرینات قدرتی پرداخت که نتایج نشان داد دستورالعمل های تمرکز توجه بيرونی باعث بهبود عملکرد حداکثر در تمرین قدرت، در حالی که دستورالعمل تمرکز درونی باعث کاهش کارایي می شود که با نتایج تحقيق حاضر همخوان است.

نتایج اين پژوهش در مرحله يادداوري با يافته های زنگی آبادی، شركاء و صابری کاخکی (۱۳۹۲) و پولتون، مکس وال، مسترز و راب^۱ (۲۰۰۶) که تفاوتی ميان عملکرد گروههای کانون توجه

مدل یادگیری ترجیحی ضمنی از فرایند یادگیری در مقایسه با یادگیری تمرکز توجه درونی وجود دارد. (کال، وندرکامپ، هودیجک^۵ و همکاران، ۲۰۱۵). علاوه بر این بر اساس "فرضیه اثر عمل پرینز" توجه بیرونی درجات آزادی درگیر در حرکت را به صورت طبیعی‌تری کترل می‌نماید تا به نتیجه دلخواه دست یابد. بنابراین با توجه به نتایج پژوهش از آنجا که دستورالعمل‌های مختلف کانون توجه بخصوص توجه بیرونی دور موجب یادگیری و یادداری بهتری در دانش آموزان کم‌توان ذهنی می‌شود به مریبان و معلمان مدارس توصیه می‌شود برای تعویت توجه این کودکان در فعالیت‌های حرکتی و ورزشی از دستورالعمل تمرکز توجه بیرونی دور استفاده نمایند به عبارتی به جای دستورالعمل‌های که تأکید خاص بر حرکات اندام‌های بدن دارند از دستورالعمل‌های جلب توجه بیرونی بهره بگیرند تا به بر طرف شدن مشکل یادگیری آنها کمک نماید.

تشکر و قدردانی
بدین وسیله از مدیریت حراست آموزش و پرورش شهرستان دره شهر، مدیریت مدرسه بشارت جناب آقای دریکوند و سرکار خانم حسن‌بیگی و تمامی دانش آموزانی که ما را در طول این پژوهش یاری نمودند تشکر و قدردانی می‌کیم.

5. Kal, Van der Kamp, Houdijk, Groet, Van Benne-kom & Scherder

نتایج و نظر وولف، لندرز، لیوتولیت و تولنر^۱ (۲۰۰۹) تمرکز بر نتیجه حرکت (توجه بیرونی) موجب ایجاد کترل ناهمشیارانه شد و در نتیجه، یادگیری تسهیل می‌شود و اجرا بهبود می‌یابد؛ در صورتی که توجه درونی موجب می‌شود ورزشکار برای کترل حرکاتش تلاش آگاهانه داشته باشد که این امر، موجب کاهش عملکرد می‌شود.

نتایج بدست آمده از پژوهش حاضر با دیدگاه‌های ارائه شده در مورد کانون توجه در کترل حرکتی مطابقت داشت. می‌توان آن را به عنوان حمایت بیشتر از فرضیه عمل محدود شده تفسیر نمود. شاید علت احتمالی آن است که شرکت‌کنندگان متمرکز بر کانون توجه دور نسبت به دو گروه دیگر تمایل دارند اجازه دهنند که سیستم حرکتی به شکل طبیعی‌تری خودسازماندهی شود و تحت محدودیت و اجبار فرایندهای کترول هوشیارانه قرار نگیرد و بدین ترتیب عملکرد وی افزایش خواهد یافت. با توجه به فرضیه حسی و حرکتی^۲، کودکان عمدتاً بر روی راهبردهای یادگیری حرکتی ضمنی تکیه می‌کنند، و احتمالاً کمتر به شرکت در یادگیری حرکتی آشکار درگیر می‌شوند (هرناندر و لی، ۲۰۰۷، مسترز، وندر کامپ و کاپیو، ۲۰۱۳). اگر چنین باشد، احتمال دارد که کودکان بیشتر از یادگیری با تمرکز بیرونی بهره‌مند شوند، زیرا در توجه بیرونی شباهت نزدیکی بین

1.Wulf, Landers & Lewthwaite

2. Sensorimotor hypothesis

3. Hernandez & Li

4. Masters, van der Kamp & Capio

منابع

در کودکان کم توان ذهنی. رفتار حرکتی، ۲۴(۸): ۹۵-۱۱۰.

لطفی، م؛ دهقانی زاده، ج؛ سادات حسینی، ف. (۱۳۹۴). تأثیر کانون توجه درونی و بیرونی بر اکتساب، یاددازی و انتقال پرتاب دارت در کودکان کم توان ذهنی. رشد و یادگیری حرکتی-ورزشی، ۷(۴). ۵۱۱-۵۲۷.

Andersson, G. S., Yardley, L., Luxon, L. (1998). A dual- task study of interference between mental activity and control of balance. *The American journal of otology*, 19, 632-637.

Canning C.G. (2005). The effect of directing attention during walking under dual-task conditions in parkinson's disease. *Parkinsonism and Related Disorders*. 11:95-99.

Chiviacowsky, S., Wulf, G., Ávila, LTG. (2013). An external focus of attention enhances motor learning in children with intellectual disabilities. *Journal of intellectual Disability Research*. 57: 627-634.

Diamond, A. (2000). Closeinterrelation of motor development and cognitive development and of the cerebellum and prefrontal cortex. *Child Development*. 71: 44.

Frey GC, Chow B. Relationship between BMI, physical fitness, and motor skills in youth with mild intellectual disabilities. *Int J Obes*. 2006, 30(5): 861-867.

Hartman,J., Hunfalvay, T. (2010). Effect of attentional focus of learning the basic cust for fly fishing. *Journal of Motor Behavior*. 200: 95-123

زنگی آبادی، ن؛ شرکاء، ا؛ صابری کاخکی، ع. (۱۳۹۲). اثر دستورالعمل‌های کانون توجه بر یادگیری تکلیفی تعادلی در بیماری پارکینسون. *مجلهٔ پزشکی هرمزگان*، ۴(۲). ۳۲۵-۳۳۲.

شهریاری، م؛ بازوند، س؛ شتاب‌بوشهری، ن. (۱۳۹۵). تأثیر دستورالعمل‌های کانون توجه درونی و بیرونی بر یادگیری حفظ تعادل پویا

Hernandez, A. E., & Li, P. (2007). Age of acquisition: Its neural and computational mechanisms. *Psychological Bulletin*, 133, 638-650.

Jurado, MB., Rosselli, M. (2007). The elusive nature of executive functions: a review of our current understanding. *Neuropsychology Review*. 17: 213-233.

Kal, E. C., Van der Kamp, J., Houdijk, H., Groet, E., Van Benne-kom, C., & Scherder, E. J. A. (2015). Stay focused! The effects of internal and external focus of attention on movement automa-ticity in patients with stroke. *PLoS One*, 10(8)

Masters, R. S. W., Maxwell J P. (2004). Implicit motor learning reinvestment and movement disruption: what you don t know won,t hurt you? In A.M. Williams & N. J. Hodgers (Eds), *skill Acquisition in sport: Research, Theory and practice*. 207-228. London: Routledge.

Masters, R. S. W., van der Kamp, J., & Capio, C. (2013). Implicit motor learning by children. In J. C^ote & R. Lidor (Eds.), *Condi-tions of children's talent development in sport*. 21-40.

- Maxwell, J P., Masters, R. S. (2002). External versus internal focus instructions: Is the learner paying attention? International Journal of Applied sports Sciences. 14(20): 70-88.
- Maxwell, JP. (2002). External versus internal focus instructions: is the learner paying attention. IJASS. 2: 70-88.
- Nadzalan, A. M., Lee, J. L. F., & Mohamad, N. I. (2015). The Effects of Focus Attention Instructions on Strength Training Performances. International Journal of Humanities and Management Sciences, 3(6), 418-423.
- Poolton, J. M., Maxwell, J. P., Masters, R. S., Raab, M. (2006). Benefits of an external focus of attention: Common coding or conscious processing? Journal of sports Sciences. 24(1): 89-99.
- Saemi, E., portrt, J.M., Wulf, G., Ghobbi-Varzaneh, A., & Bakhtiari, S. (2013). Adopting an external focus facilitates motor learning in children with attention deficit and hyperactivity disorder. Kinesiology, 45, 179-185.
- Shafizadeh, M., Platt, G.K., Mohammadi, B.(2013). Effects of different focus of attention rehabilitative training on gait performance in Multiple Sclerosis patients. Journal of Bodywoek & movement Therapies. 17: 28-34.
- Sturmberg, C., Marquez, J., Heneghan, N., Snodgrass, S. (2013). Attentional focus of feedback and instructions in the treatment of musculoskeletal dysfunction: A systematic review. Manual Therapy. 18: 458-467.
- Tse, A.C. (2017). Effects of attentional focus on motor learning in children with autism spectrum disorder. journals.sagepub.com/home/aut, <https://doi.org/10.1177/13623613177383>.
- Westendorp, M., Houwen, S., Hartman, E., Visscher, C. (2011). Are gross motor skills and sport participation related in children with intellectual disabilities? Research in Developmental Disabilities. 32: 1147-1153.
- Wulf G, Mc Nevin N H, Shea C H. (2001). The automaticity of complex motor skill learning as a function of attentional focus, Q J Exp psychol Journal. 54 (4): 1143-1154.
- Wulf, G. (2007). Attentional focus and motor learning: a review of 10 years of research. E -Journal bewegung and training. 1: 4-14.
- Wulf, G. (2013). Attentional focus and motor and learning: a review of 15 years. Internatinal Rvwview of sport and Exercise psychology. 6(1), 77-104.
- Wulf, G., Höb M., Prinz W. (1998). Instructions for motor learning: differential effects of internal versus external focus of attention. J Mot Behav. 30: 169-179.
- Wulf, G., Landers, M., Lewthwaite, R., Tollner. (2009). External focus instructions reduce postural instability in individuals with Parkinson disease. Phys Ther. 98: 162-168.
- Zaretsky, H. H., Richter, E. F., Eisenberg, M. G. (2005). Medical aspects of disability: a handbook for the rehabilitation professional (3 rd ed). Springer publishing company, Ins.